

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/775/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214200598
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3214200598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľky U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX proti odporcovi U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, W., zastúpený U. E., advokátom, so sídlom v S. S., P. XX, o určenie spôsobu užívania veci patriacej do BSM, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 4C/26/2014-37 zo dňa 22. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 82,28 Eur, do troch dní, do rúk U. E..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom žalobný návrh navrhovateľky zamietol. Rozhodol, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením. Dôvodil tým, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala určenia spôsobu užívania spoločnej veci navrhovateľky a odporcu, a to motorového vozidla značky SEAT IBIZA TDI, Q.: Q ev. č. W. tak, že navrhovateľka ho bude užívať každý párny týždeň a odporca každý nepárny týždeň s tým, že začiatok užívania sa určuje vždy na 07:00 hod. každý pondelok, pričom toto rozhodnutie stráca účinnosť dňom právoplatnosti rozhodnutia súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že účastníci konania sú bývalí manželia, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 5C/137/2009. Uviedol, že predmetné motorové vozidlo patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, čo vyplynulo z dohody o pokonávke zo dňa 02.06.2010, ktorá je obsiahnutá v spise Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3C/51/2010. Motorové vozidlo od roku 2008 užíva výlučne odporca. Okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľka osvedčila naliehavý právny záujem v súvislosti s podaným návrhom v zmysle § 80 písm. c) O.s.p., avšak návrhu navrhovateľky nebolo možné vyhovieť. Uviedol, že podľa ust. § 146 Občianskeho zákonníka práva domáhať sa ochrany podľa tohto ustanovenia je možné v prípade, že došlo k nehode (medzi manželmi alebo bývalými manželmi ohľadom veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva) v rámci spoločného užívania, ale aj v prípade, ak jeden bráni druhému svojvoľne v užívaní spoločnej veci. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že spoločnú vec, ktorej užívania sa navrhovateľka uplatneným návrhom domáha - motorové vozidlo, od roku 2008 užíva odporca, ktorý v celom rozsahu hradí náklady na jeho užívanie, opravy, údržbu, i napríklad zákonnú poisťku, na ktorých nákladoch sa navrhovateľka od roku 2008 nepodieľa žiadnym spôsobom. Navrhovateľka nepreukázala svoje tvrdenie, že užívania sa domáhala prostredníctvom právnikov, naopak, za preukázanú považoval skutočnosť, že navrhovateľka o vozidlo nejavila skutočný záujem, náklady na opravu, údržbu vozidla v súvislosti s prevádzkou motorového

vozidla nehradila, zákonnú poisťku hradila naposledy, keď účastníci boli manželia. Záver súdu, že navrhovateľka o vozidlo nemala záujem, súd vyvodil aj zo žalobného návrhu, ktorým navrhovateľka požiadala o vyporiadanie BSM v roku 2009, keď navrhla, aby motorové vozidlo v rámci vyporiadania bolo prikázané do výlučného vlastníctva odporcu. Vozidlo užíval výlučne odporca, o úhradu žiadnych nákladov navrhovateľku nikdy nežiadal, uvedomujúc si skutočnosť, že motorové vozidlo užíva výlučne odporca. Dospel tak k záveru, že zo strany odporcu nedochádza k svojvoľnému bráneniu užívania tejto veci navrhovateľkou a neexistuje preto potreba po šiestich rokoch upravovať doterajší výkon práv a povinností spojených s užívaním tejto veci, zohľadniac skutočnosť, že navrhovateľka sa domáha zmeny doterajšieho spôsobu užívania, s ktorým až do podania návrhu súhlasila a nemala výhrady. Vykonaným dokazovaním prvostupňový súd mal za preukázané, že navrhovateľka nie je v súčasnosti odkázaná na užívanie motorového vozidla v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, keď bolo preukázané, že jej terajší manžel a otec mal. detí motorové vozidlo vlastní a je tak jeho povinnosťou využiť motorové vozidlo na návštevu lekára s mal. dieťaťom. Prvostupňový súd doplnil, že navrhovateľka v súvislosti s úpravou spôsobu užívania veci žiada upraviť len práva bez toho, aby žiadala upraviť aj rozsah povinností spojených s navrhovanou zmenou doterajšieho spôsobu užívania tejto spoločnej veci, patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Namietala, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zotrvávala na tvrdení, že odporca navrhovateľke odmieta umožniť užívanie ich spoločného motorového vozidla už 6 rokov, a preto je logickým vyústením, že navrhovateľka sa nepodieľa na nákladoch za užívanie, opravy a zákonnú poisťku vozidla, ktoré užíva výlučne odporca. Považuje za absurdné, aby sa podieľala na nákladoch za užívanie opravy a zákonnú poisťku, keď vozidlo nemôže užívať. Odporca spoločné motorové vozidlo používa, opotrebuje, každým rokom znižuje jeho hodnotu, čím je navrhovateľka poškodená. Zdôraznila, že od vozidla existuje iba jeden kľúč, ktorý odporca navrhovateľke odmieta poskytnúť. Naposledy sa v predmetnom vozidle viedla pred rozvodom. Má vodičské oprávnenie, a preto nevidí dôvod, prečo by ako spoluvlastníčka vozidla nemohla toto používať. Nesúhlasila so záverom súdu prvého stupňa, že neexistuje potreba upraviť doterajší stav výkonu práv a povinností spojených s užívaním veci. Nesúhlasila so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľka s doterajším spôsobom užívania vozidla súhlasila a nemala výhrady. Poukázala na to, že odporca účelovo previedol motorové vozidlo na príbuznú s cieľom vylúčiť túto vec z vyporiadania BSM a až pod ťarchou žaloby o neplatnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy o prevode motorového vozidla odporca súhlasil so zaradením predmetného vozidla do masy BSM. Namietala, že súd nesprávne vyhodnotil neodkázanosť navrhovateľky na predmetné motorové vozidlo, a to z dôvodu, že jej manžel jedno motorové vozidlo vlastní. Poukázala na to, že jej manžel motorové vozidlo využíva denno-denne na cestovanie za prácou, a preto niet dôvodu, prečo by navrhovateľka nemohla pre potreby detí používať spoločné motorové vozidlo. Vzhľadom na to, že navrhovateľka má tri mal. deti, je potreba vozidla pre ňu väčšia a naliehavejšia. Navrhla preto, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie, alebo rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie dokazovanie.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Uviedol, že ak je vozidlo evidované v evidencii motorových vozidiel, jeho vlastníkom je povinný uhrádzať zaň zákonné poistenie a je irelevantné, či vozidlo aktívne užíva. O vozidlo sa stará a všetky náklady zaň uhrádza odporca. Navrhovateľka sa o vozidlo začala zaujímať až v roku 2014, a to účelovo a nikdy dovtedy o motorové vozidlo neprejavila záujem, nikdy neprejavila snahu o podieľanie sa na výdavkoch spojených s prevádzkou motorového vozidla. Keďže navrhovateľka sa na všetky pojednávania dostavila na motorovom vozidle, vyslovil predpoklad, že navrhovateľka má možnosť využívať aj iné motorové vozidlo. Manžel navrhovateľky je otcom jej detí, a preto by sa mal postarať o cestovanie svojej manželky a detí a navrhovateľka by nemala poukazovať na svoju údajne naliehavejšiu potrebu užívať aj iné motorové vozidlo. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 82,28 Eur.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci rozhodol bez nariadenia

pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky navrhovateľky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnila pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa sa s týmito riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vyporiadal a tieto preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva:

Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými v citovanom zákonom ustanovení. V prejednávanej veci navrhovateľka v podanom odvolaní vytká súdu prvého stupňa, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím uplatnila odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a namieta, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom potom je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ust. § 132 a nasl. O.s.p.

Prvostupňový súd v posudzovanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, a to v rozsahu potrebnom na riadne zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p. s tým, že dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. V dôsledku správneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. nie je daný.

Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávneho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa nevyhovел uplatnenému návrhu navrhovateľky, zamietol návrh na určenie spôsobu užívania spoločnej veci - motorového vozidla značky SEAT IBIZA TDI, VIN: Q evidenčné číslo W., ktoré je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov. Veci v bezpodielovom spoluvlastníctve v zmysle ust. § 144 Občianskeho zákonníka užívajú obaja manželia spoločne, čím je vyjadrené ich právo užívania spoločnej veci a nie povinnosť veci užívať. Rovnaké postavenie oboch manželov k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva zodpovedá právu spoločného užívania veci a k tomu zodpovedajúcim povinnostiam spoločného uhrádzovania nákladov za užívanie. Spoločné práva a spoločné povinnosti manželov k veciam, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve, trvajú až do rozhodnutia o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V posudzovanej veci predmetné motorové vozidlo účastníci nadobudli za trvania manželstva. Patrí do ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva (manželstvo zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvedení manželstva dňa 07.10.2008). Rozhodnutím Okresného súdu

Bánovce nad Bebravou, č.k. 5C/137/2009-431 zo dňa 04.12.2014, ktorý nenadobudol právoplatnosť ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu (o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva), predmetné osobné motorové vozidlo bolo prikázané do výlučného vlastníctva odporcu. Navrhovateľka od rozvodu manželstva osobné motorové vozidlo neužívala, v konaní nepreukázala, že by o toto do podania návrhu na zmenu spôsobu užívania žiadala, žiadnym spôsobom sa nepodieľala na úhrade nákladov na prevádzku motorového vozidla. V konaní neboli zistené žiadne dôvody, pre ktoré by s odstupom času, ktorý uplynul od zániku manželstva, mal byť zmenený spôsob užívania motorového vozidla s prihliadnutím na okolnosť, že predmetné osobné motorové vozidlo bolo rozhodnutím súdu (toho času neprávoplatným) prikázané do výlučného vlastníctva odporcu. Iné rozhodnutie, vzhľadom na doterajšie užívanie motorového vozidla, rozsah doterajšej starostlivosti o vozidlo, vrátane úhrady nákladov, nemožno ani predpokladať. Za daných okolností odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný, a preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uplatnené odvolacie námietky navrhovateľky neboli spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby v sume 61,87 Eur + 20 % DPH 12,37 Eur + režijný paušál 8,04 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., spolu v sume 82,28 Eur. Navrhovateľka je povinná v zmysle § 149 ods. 3 O.s.p. zaplatiť prisúdenú náhradu trov konania do rúk zástupcu odporcu.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.